

Maandag 4 december 1916 – ochtendeditie

Londen, 3 december. Officiële mededeling van hedenmiddag. Vannacht hebben wij de loopgraven van de vijand ten oosten van Ieper overvallen.

Duitsland en België.

Keulen, 3 december. Volgens de Kölnische Volkszeitung is er, met wijziging van het bevel van augustus van verleden jaar en in overeenstemming met artikel 49 van de Haagse overeenkomst betreffende de regeling van de wetten en gebruiken van de oorlog te land, aan de Belgische bevolking voorlopig een oorlogsbelasting van 50 miljoen frank per maand opgelegd als bijdrage in de kosten van het legeronderhoud en het bestuur in het bezette gebied. De negen Belgische provincies hebben deze som door middel van een lening bijeengebracht. De eerste betaling moet op zijn laatst de 10^e december plaats hebben, vervolgens maandelijks op dezelfde dag. Tot dusver bedroeg de oorlogsbelasting 40 miljoen frank per maand.

Maandag 4 december 1916 – avondeditie

Berlijn, 4 december. Officieel: Front hertog Albert van Wurtemberg: In de boog van Ieper en Wijtschate trokken, na het laten springen van mijnen, Engelse patrouilles tegen onze stellingen op. Aan enkelen gelukte het in de voorste loopgraven te komen. Zij werden in een handgemeen overmand of teruggedreven.

De Toorts schrijft over het wegvoeren van Belgische werklozen naar Duitsland:

“Wij ook veroordelen ten strengste een geweldmaatregel, waarvan, in de eerste plaats onze arme werkliedenstand, en het gehele Vlaamse volk het slachtoffer werden.

“Het wegvoeren van een deel van onze bevolking, zelfs al had het een schijn van wettelijkheid, achten wij, uit een standpunt van echte menselijkheid beschouwd, onrechtvaardig en wreed. Nog erger wordt het, wanneer men bedenkt dat onze mensen gebruikt worden in vijandelijke dienst.

“In de grote lijnen lopen, wij schreven het reeds honderd maal, de Duitse en de Vlaamse belangen in deze oorlog samen. Men kan dat goedvinden of betreuren: het is zo. Wordt Duitsland verpletterd, dan zal bij ons de hatelijke verfransingsgeest van Havre zegevieren. Maar het samengaan van Duitser en flamingant op zeker gebied waar hun belangen dezelfde zijn, mag niet toegeschreven worden aan wederzijdse liefde of sympathie. Politiek kent slechts eigen belang; buiten het gevoel van liefde tot eigen land en volk is alle gevoel aan haar handelingen vreemd. Zulks bewijst eens te meer het optreden van de Duitsers tegenover de werklozen in Vlaanderen.

“Wij Vlaamsgezinden zullen de eersten zijn, die de terugslag zullen voelen van het optreden der Duitse overheden in het bezette gebied. Wij zijn er niet ver van af bij onze tegenstanders door de opgeschroefde uitingen van verontwaardiging heen, een slecht verholen vreugde te zien doorschijnen, “omdat de Duitsers hun nu weer zo’n mooi argument tegen ons in handen geven.” Zulks heeft een klein incident reeds duidelijk bewezen. Het Belgisch Dagblad nl. verzon het bericht, dat het hoofdbestuur van Volkopbeuring voor Vlaanderen in Berlijn tegen de massadeportaties had geprotesteerd. En toen het hoofdbestuur van Volksopbeuring het bericht logenstrafte, barstte een “storm van verontwaardiging” los in de anti-Vlaamse pers. En thans is l’Echo Belge zich aan het verheugen

over het welslagen van “ce Petit truc, quie ne manquait pas de saveur.”

“Zo blijkt duidelijk hoe het bij onze belagers veeleer te doen is om klinkende argumenten te vinden voor hun ophitsingspolitiek, dan om waarachtige liefde en diepgevoeld medelijden voor de ellende van ons ongelukkig volk.

“De massadeportaties zijn, van dat standpunt uit beschouwd, een troef in het spel der Fransgezinden. Wij Vlamingen betreuren daarom dubbel de handelswijze van Duitsland: vooreerst om ons eigen volk dat er het eerste slachtoffer van is; en dan om het nadeel dat die handelswijze aan onze goede Vlaamse zaak berokkent.”

Uit Brussel.

Men deelt ons mede:

Wij hebben inzage gekregen van de volksbeschrijvende statistiek van Brussel en omgeving gedurende de oorlogstijd. Daaruit blijkt dat het geboortecijfer in de laatste maanden steeds dalend gaat en het sterftcijfer al maar door stijgend.

De laatste cijfers, die over de 30^e week van 1916, zijn in dit opzicht welsprekend. Te Brussel zijn de geboorten 9,6 per duizend en de sterftegevallen 13,5 per duizend inwoners. In de voorsteden waren er in deze 30^e week 112 geboorten tegen 129 overlijdens, terwijl daar vroeger gemiddeld per week 154 geboorten waren en 120 sterftegevallen.

De dood treft vooral de personen boven de vijftig en de kinderen. De tuberculose maakt vele slachtoffers, ten gevolge van het geringe weerstandsvermogen, veroorzaakt door de ondervoeding.

Hedenmorgen is bij Gennep de Belgische krijgsgevangene L. Maniket over de grens gekomen.